

Учасники конференції

András Petrusines
Anna Asieieva
Ilona Huszti
Mamuka Zoidze
Абатуров А.О.
Анісімова А.А.
Артамощенко В.С.
Аршан С.В.
Асєєва А.С.
Бабенко В.О.
Бабичева Е.В.
Барабашина Л.А.
Белозерова В.В.
Бененсон О.А.
Біляев Д.В.
Букріна К.А.
Булойчик А.А.
Варава Л.А.
Вишинська В.В.
Власенко В.П.
Вовкочин Л.Ю.
Волкова Н.В.
Волчок В.А.
Ворона Л.І.
Гайдай Г.Ю.
Газаа Л.В.
Гудима О.П.
Деак Йозеф
Дегтярев І.А.
Денисенко Ю.А.
Дмитренко А.А.
Дорогович Н.О.
Древняк Л.П.
Ермакова Е.О.
Зайцева Н.В.
Зубенко І.Р.
Калачнюк Л.Г.
Кальниш В.В.
Капшутарь М.А.
Каралетян К.С.
Кардасевич О.А.
Кисельов В.О.
Ковшар О.В.
Колодяжна І.В.
Корнева А.В.
Король І.Ю.
Корчинська Ж.М.
Котляр С.М.
Котляренко С.В.
Кравчак Л.А.
Кузьмичева Т.П.
Лавринюк Б.М.
Лазарчук К.С.
Лазоренко С.А.
Лесько А.М.

Лехнер І.Г.
Ляска О.П.
Максимов А.А.
Маршалкович С.М.
Матейко Н.М.
Матусяк М.В.
Махніцька В.Р.
Маштакова М.В.
Мижева А.А.
Невальоний В.С.
Ніколаєв І.Є.
Онищенко Л.М.
Осташова Я.В.
Паніна Л.А.
Паньків Б.
Перун С.В.
Перчук О.В.
Пізінцалі Л.В.
Піліпей Л.П.
Пінчук Т.А.
Плескачев Ю.А.
Пляка Л.В.
Повзик Є.В.
Профатило О.Ф.
Рабоча Т.В.
Равлюк А.Г.
Рагімова Н.С.
Радченко Д.М.
Раструба Т.В.
Самошкін В.В.
Свито Е.І.
Северин Р.Р.
Сеньків Степан
Сливка Я.І.
Сняданко І.І.
Соколова А.В.
Сологуб Э.В.
Стецик М.С.
Сурков О.О.
Тарасова Н.Д.
Ткачук О.Г.
Тютюнников С.В.
Федоришин Г.М.
Федорчук О.В.
Фем'як Я.М.
Хелемський Р.Ю.
Хиневич В.І.
Хорькова М.В.
Чебручан М.Р.
Чотарі Ю.Ю.
Шевень О.Ю.
Шило О.С.
Штурко Г.І.
Щербина Ю.М.
Юнаш М.В.
Ясь Д.В.

та інші*

ISSN 2708-1257

OpenSciLab.org

Наукова платформа
Open Science Laboratory

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ І АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ, ОСВІТИ ТА ВИРОБНИЦТВА: МІЖГАЛУЗЕВІ ДИСПУТИ

Матеріали
X Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
(м. Київ, 13 листопада 2020 р.)

КИЇВ 2020

Наукова платформа
Open Science Laboratory

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ І АКТУАЛЬНІ
ПРОБЛЕМИ НАУКИ, ОСВІТИ ТА
ВИРОБНИЦТВА: МІЖГАЛУЗЕВІ ДИСПУТИ**

**Матеріали X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(м. Київ, 13 листопада 2020 року)**

Самостійне електронне текстове наукове періодичне видання
комбінованого використання

** на обкладинці вказано перших авторів кожної доповіді*

УДК 00/9 ББК 1 С-916 ISSN 2708-1257

© Наукова платформа Open Science Laboratory 2020

Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути [зб. наук. пр.]: матеріали X міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 13 листопада 2020 р.). Київ, 2020. 809 с.

Збірник містить матеріали (тези доповідей) X міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути», у яких висвітлено актуальні питання сучасної науки, освіти та виробництва.

Видання призначене для науковців, викладачів, аспірантів, студентів та практикуючих спеціалістів різних напрямів.

X Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва» (м. Київ, 13 листопада 2020 р.)

Адреса оргкомітету та редакційної колегії:

м. Київ, Україна

E-mail: conference@openscilab.org

www.openscilab.org

Наукові праці згруповані за напрямками роботи конференції та наведені в алфавітному порядку.

Для зручності, беручи до уваги, що видання є електронним, нумерація та загальна кількість сторінок наведені з врахуванням обкладинки.

Збірник на постійній сторінці конференції: <https://openscilab.org/?p=1885>

*Матеріали (тези доповідей) друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за якість та зміст публікацій несе автор.*

X Міжнародна науково-практична інтернет-конференція Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути

www.openscilab.org Наукова платформа **Open Science Laboratory 5**

ВІЙСЬКОВІ НАУКИ

Zoidze Mamuka, Sanadze Givi

CHALLENGES AND PERSPECTIVE WITH USING A GROUP OF SMALL
ATTACK UNMANNED AERIAL VEHICLES 62

Артамощенко В.С.

ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ СПРОМОЖНОСТЕЙ СИСТЕМИ
ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ ТА ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СИЛ ОБОРОНИ..... 72

Гудима О.П.

ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ
СИТУАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ СКЛАДОВИХ СИЛ ОБОРОНИ В КРИЗОВИХ
СИТУАЦІЯХ 77

Профатило О.Ф.

ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА, ЯК
СКЛADOVA СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ83

**Рабоча Т.В., Пізінцалі Л.В., Кушнарєва Г.О., Ісмаїлова Н.П.,
Федченко О.В.**

ІНЖЕНЕРНИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬК В СУЧАСНИХ УМОВАХ 90

Сурков О.О.

ФОРМАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО МИСЛЕННЯ І ПРИЙНЯТТЯ
СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ В ХОДІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ
РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ 97

ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

Корчинська Ж.М.

АНАЛІЗ НАРОДЖУВАНOSTI, СМЕРТНОСТІ ТА ПРИРОДНОГО
ПРИРОСТУ НАСЕЛЕННЯ ІРШАВСЬКОГО РАЙОНУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ
ОБЛАСТІ ЗА РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ (1991-2019 РР.) 103

ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА, ЯК СКЛADOVA СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ

Профатило Олексій Федорович

завідувач кафедри військової підготовки

Вінницького національного аграрного університету

Фізичне виховання завжди було одним із засобів підготовки людини до військової служби, трудової діяльності і пристосування її до соціальних умов суспільного середовища.

Професійно-прикладна фізична підготовка (ППФП) є одним з основних напрямів системи фізичного виховання, покликана сформувати фізичні і спеціальні якості, уміння і навички, що сприяють досягненню об'єктивної готовності людини до успішної професійної діяльності та поставленої мети [1–3]. ППФП проводиться на основі різносторонньої фізичної підготовки, що досягається на учбових заняттях з фізичного виховання, на тренуваннях в спортивних секціях.

Професійна діяльність офіцерів висуває нові вимоги, які раніше не поставали перед випускниками у повсякденному житті. Головна з них – це постійна готовність виконувати своє професійне призначення в будь-який час і за будь-яких умов, зокрема й за безпосереднього ризику для життя, що викликає постійне психологічне напруження.

Особливе значення під час адаптації до військової служби мають заходи, які ґрунтуються на педагогічних основах фізичної підготовки офіцерів, збільшення тренувань і стійкості до несприятливих факторів, забезпечення здорового способу життя й оптимального фізичного стану. Однак аналіз праць [4 – 8] свідчить, що технологія формування професійної адаптації не враховує

можливості фізичної підготовки щодо пришвидшення готовності офіцерів до виконання завдань за призначенням. Насамперед цей факт стосується офіцерів-випускників військовослужбовці в запасі. Показники фізичної підготовленості є важливим компонентом природних задатків людини до різних видів діяльності, серед яких і військова.

Слід зазначити, що ефективність у навчальній та бойовій діяльності військовослужбовців значною мірою визначається саме рівнем та особливостями фізичної підготовки, ступенем розвитку прикладних фізичних якостей. Згідно з чинними документами, у системі підготовки офіцерів фізична підготовленість студентів формується під час занять фізичним вихованням у базовому закладі вищої освіти, у змісті яких не передбачено застосування вправ військово-прикладного характеру. Відповідно, не формується механізм адаптації офіцерів запасу до професійного та фізичного навантаження, до якого випускників вищих військових навчальних закладів готують упродовж усього періоду навчання.

Інтенсифікація навчальної праці у зв'язку з запровадженням кредитно-модульної системи організації навчального процесу у ЗВО негативно позначилася на стані здоров'я студентської молоді. Недосконалість системи визначення рівня фізичної підготовленості студентів призводить до тенденції суб'єктивного відношення до особистості на основі показаних результатів в рухових діях.

Однак, в Україні відсутня єдина система формування здорового способу життя молоді, яка враховувала б усі напрямки діяльності – навчання й виховання, інформування й оздоровлення, контроль і самоконтроль стану здоров'я, профілактику й прищеплення навичок відмови від шкідливих звичок, опанування навичками здорового способу життя з метою сприяння реалізації потенціалу фізичного, психічного та духовного здоров'я молодого покоління.

У ЗВО на перших і других курсах навчання організовані заняття з фізичного виховання, які заплановані та проводяться, не допомагають отримати

необхідний рівень підготовленості студентів до вступу на кафедру військової підготовки. Фізичне виховання проводиться як факультатив, що достовірно знижує рівень фізичної підготовленості студентів та не дозволяє стверджувати про готовність випускника кафедри військової підготовки виконувати свої обов'язки за призначенням на первинних офіцерських посадах.

Дослідження, проведені нами та іншими практиками [3], спрямовані на удосконалення процесу ППФП у закладах вищої освіти різного профілю і за різними спеціальностями. Проблема полягає в тому, що у закладах вищої освіти України діє національна система з фізичного виховання, в якій є обов'язковий розділ з ППФП, що побудований на основі нормативного підходу і відрізняється від європейського. Водночас слід зазначити, що більше 70 % студентів мають низький рівень кондиційної фізичної підготовки, а більше половини випускників закладів вищої освіти фізично неспроможні якісно працювати на виробництві.

Аналіз літературних джерел та практики свідчать про велику кількість визначень, понять щодо мети і завдань ППФП, відсутність загальної думки про необхідність наукової систематизації численних напрямів підготовки студентів різних спеціальностей. Новим підходом до вирішення проблем фізичної підготовки в процесі навчання є утвердження прикладного значення фізичного виховання, формування мотивації в міру реальної необхідності і корисності запропонованих фізичних вправ, які диференційовані з урахуванням стану здоров'я і подальших кар'єрних очікувань через професійне і особисте становлення молоді.

У сучасних умовах спостерігається особиста і соціально-економічна необхідність спеціальної психофізичної підготовки до військової служби і виробничої діяльності. Змінюється місце і функціональна роль людини, військовослужбовця в сучасному виробничому процесі та в умовах проведення воєнних дій по захисту суверенітету та державних кордонів на сході нашої держави, що вимагає її цілеспрямованої психофізичної підготовки. Зменшення

частки простої фізичної праці зовсім не знімає вимог до психофізичної підготовки студентів, але міняє її структуру і зумовлює додаткові вимоги до активного формування психофізичних здібностей за допомогою цілеспрямованого використання фізичних вправ.

Система ППФП з нормативно-командним підходом виявилася неефективною через неспроможність досягнути інформаційну складність системи ППФП у ЗВО. Рівень керівництва, не маючи достатньої системи інформаційного забезпечення, не міг контролювати поведінку системи ППФП включно до самого низового рівня – студента, який лише володіє мінімальним обсягом інформації і виконує керівні вказівки викладачів. Важливо те, що в цій системі не тільки дефіцит інформаційного забезпечення, а й немає умов для самоорганізації. Хоча на успіх в системі ППФП може розраховувати тільки в тому випадку, коли вона зможе максимально задіяти потенціал самоуправління, тобто приблизити її управління до природної організації.

Час, витрачений на освоєння сучасних практичних професій та досягнення професійної майстерності в них продовжують залежати від рівня функціональних можливостей організму, що мають природну основу, від міри розвитку фізичних здібностей індивіда, різноманітності та досконалості набутих ним рухових умінь та навичок.

Перспективні тенденції загально соціального та науково-технічного прогресу не звільняють людину від необхідності постійно вдосконалювати свої здібності до діяльності, а їхній розвиток в силу природних причин невіддільний від фізичного вдосконалення індивіда.

Сутність основних задач процесу професійно-прикладної фізичної підготовки, полягає в тому, щоб:

- Поповнити та вдосконалити індивідуальний фонд рухових умінь, навичок та фізкультурно-освітніх знань, що сприяють освоєнню вибраної професійної діяльності, корисних унікальних та потрібних разом з тим в процесі професійно-прикладної фізичної підготовки у якості її засобів;

- Інтенсифікувати розвиток професійно важливих фізичних та безпосередньо пов'язаних з ними здібностей, забезпечити стійкість підвищеного на цій основі рівня дієздатності;
- Підвищити ступінь резистентності організму відносно несприятливих впливів навколишнього середовища, в якому відбувається трудова діяльність, сприяти збільшенню його адаптаційних можливостей, збереженню та зміцненню здоров'я;
- Сприяти успішному виконанню спільних задач, реалізованих у системі професійної підготовки кадрів, вихованню моральних, духовних, волевих та інших якостей, що характеризують цілеспрямованих, високоактивних членів суспільства.

Ці задачі слід у кожному окремому випадку конкретизувати стосовно специфіки професії та особливостей контингентна тих, хто займається. Ясно також, що професійно-прикладна фізична підготовка може бути достатньо ефективною лише в сполученні з іншими складовими соціальної системи виховання в цілому, де задачі з підготовки до військової діяльності не зводяться до часткових найближчих задач, характерних для окремих етапів професійно-прикладної підготовки, і вирішуються не епізодично, а перманентно.

Першочергову роль в їх реалізації відіграє повноцінна загальна фізична підготовка. На базі створених нею передумов і будується спеціалізована професійно-прикладна фізична підготовка. Спеціалізація її необхідна, оскільки до того зобов'язує специфіка професійної діяльності та її умов.

Оборона будь-якої країни будується на боездатності й боєготовності її збройних сил, що залежать як від наявності сучасного озброєння та різноманітного військового спорядження й устаткування, так і від військово-професійного вишколу особового складу – воїнів різних військових спеціальностей.

Професійно-прикладна фізична підготовка є одним із основних напрямків фізичного виховання, яка повинна формувати певні прикладні знання,

виховувати фізичні, психічні та спеціальні якості – уміння та рухові навички, які сприяють досягненню об'єктивної готовності людини до успішної професійної діяльності.

Методи ППФП, головним чином, базується на послідовному втіленні загально-педагогічних принципів, а також специфічних принципів фізичного виховання, які конкретизуються стосовно особливостей її наповнення і побудови у реальних умовах професійної освіти і життєдіяльності.

Таким чином, більшість прийнятих у системі фізичного виховання і самовиховання форм занять може бути використано тією чи іншою мірою з метою ППФП. Разом з тим зміст їх визначається не лише вимогами професійної діяльності і не замикається на ній. ППФП неодмінно потрібно розглядати в єдності з іншими складовими цілісної системи виховання й у залежності від їхнього характеру в індивідуально-конкретному вираженні знаходити найбільш виправдане на тому чи іншому етапі співвідношення різних форм занять, що дозволяють реалізувати особистісно і соціально значимі цілі.

Список використаних джерел:

1. Бородин Ю. А. Эффективность физической подготовки в системе военно-профессионального обучения и пути ее повышения / Ю. А. Бородин // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: зб. наук. праць [за ред. С.С.Єрмакова]. – Х.: 2003. – № 10. – С. 62–63.

2. Пилипей Л. П. Професійно-прикладна фізична підготовка студентів [Текст]: монографія / Л. П. Пилипей. – Суми : ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2009. – 312 с.

3. Гвоздецька С.В. Професійно-прикладна фізична підготовка: навчально-методичний посібник для спеціальності 014 Середня освіта (Фізична культура). / С.В. Гвоздецька, П.Ф. Рибалко, С.В. Чередніченко – Суми: ФОП Цьома С.П., 2017. – 110 с.

4. Єфремова А. Я. Професійно-прикладна фізична підготовка в системі фізичного виховання вищих навчальних закладів залізничного профілю: Навч. посібник. / А. Я. Єфремова – Харків: УкрДУЗТ, 2018. – 164 с.

5. Іващенко С. Вплив індивідуальних програм професійно-прикладної фізичної підготовки на показники стійкості уваги у студентів / С. Іващенко // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2012. – № 3. – С. 43-46.

6. Ядвіга Ю. П. Рухова активність студентів ВНЗ економічних спеціальностей в сучасних умовах навчання / Ю. П. Ядвіга // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – К.: 2010. — №2. – С. 88–91.

7. Малахова Ж. В. Професійно-прикладна фізична підготовка в освітньому процесі студентів вищих медичних закладів / Малахова Ж. В., Белкова Т. О. // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – 2019 р. – № 66. – Т. 2 – С. 43–47.

8. Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я України на період 2015–2020 рр. URL: http://healthsag.org.ua/wp-content/uploads/2014/11/Strategiya_UKR.pdf. Київ, 2014. – С. 1–41.